

חשוד עקביא
הכרה בבית-הכלא

פ סטיבל השלום המצריישראלי, שייזם האמרגן מרקו שדה, היה אמור להיות "פצצה" של הצלחה. במיסגרת הפסטיבל עמדו להגיע ארצה להופעות מיטב האמנים המצריים. אולם התוכנית המפוצצת הסתיימה בפצצה מסוג אחר. לפני שבועיים התגלה מיטען חבלה ליד דלת ביתו של האמרגן.

עד מהרה הסתבר, כי את הנחת המיטען, ען, שהיה בעל מישקל קטן יחסית, אופפת תעלומה. חבלני-המיטען גילו, כי פתיל-ההשהיה, שהיה מחובר למיטען, הוצת. אולם בגלל סיבה מיסתורית האש כבתה אחרי שחלקו של הפתיל כבר נשרף. השערה לפיתרון התעלומה העלה דור קא החשוד בהנחת המיטען, אבנר עקביא. הוא נעצר על-ידי המיטען, אך הכחיש כל קשר למיטען ושחרר כעבור כמה ימים. "אני חושב שיכול מאד להיות שמרקו שדה שם בעצמו את הפצצה ליד דלת הדירה" טען בשבוע שעבר עקביא. מרקו שדה שקוע בחובות של כחצי מיליון לירות. נושיו מפעילים עליו לחץ צים כדי שיהזיר להם את חובם, וחלקם אף מאיימים עליו. בעבר ביצע שדה שני נסיונות-התאבדות, ביגלל איומים אלה. אולם ספק אם אכן רצה למות. יותר סביר, כי רצה לרמוז בכך למאיימים עליו, כי לא ירוויחו דבר אם ילחצו עליו. מה שסותר את ההשערה שהעלה עקביא הוא, כי כלל לא ניתן לכבות פתיל-

א י ן כ נ ה פתיל המיטען שהונח בפתח בית האמרגן?

השהיה אחרי שהוצת, מבלי לחתוך אותו. חומר-הבעירה שממנו מורכב פתיל כזה אינו כבה גם בדריכת-ריגל או שפיית מים. האש בפתילה-השהיה בוערת גם בר חלקו הפנימי, כך שאי-אפשר לכבותה. הפתיל שנמצא ליד דלת ביתו של שדה לא היה חתוך והתעלומה לא נפתרה. אבנר עקביא הוא אחד מגושי של שדה מרקו שדה, השניים נפגשו בבית-הסוהר מעשיהו. שדה ריצה עונש-מאסר של שנה, באשמת ביצוע מעשים מגר נים בנערה בת 9, בתה של פילגשו (העולט הזה 2098). עקביא הגיע לכלא באשמת זיוף פרטי-הזהווי של מכונות גנובות.

בכלא הציע שדה לעקביא להיכנס כי שותף שקט לעיסקי האמרגנות שלו. בר אמצעות כוח-השיכנוע שלו הצליח שדה לעניין את עקביא, והשניים חתמו בתוך הכלא על חוזה-שותפות ביניהם. עקביא אף נתן הוראה להעביר מחשבונו, לזכות שדה, סך של 270,800 לירות, כחלקו בר השקעה המשותפת. אולם כאשר נודע לעקביא על כישלור נתויו המרובים של שדה בעבר, התחרט על העסקה ודרש את כספו בחזרה. שדה טען, כי הכספים הושקעו בפסטיבל השלום

הקרב על השיקמה

(המשך מעמוד 55)
ליל לקנות את המיגרש כבר מזמן, ולב-נות עליו, הוא סרב. בינתיים לא חשב בעל המכולת כי משהו יקנה את המיגרש, מפני שהיה בנוי עליו הגן. "הוא בנה את הגן כדי שלא ירצו לקנות את המיגרש", אמר רוקה. "ניגשתי אליו ו-שאלתי אותו: אתה לא מתבייש? הח-תמת את כולנו פעמיים כדי לבנות כאן גן ועכשיו אתה בונה עליו בניינים? לא איכפת לך מהתושבים שבשכונה? לא איכפת לך שזה הגן היחיד שיש לנו?" הוא לא ענה לי.

לא כל תושבי השכונה רצו לדבר. אני מפחד מבובליל", אמר איש, שרצה להיר-שאר בעילום שם. "הוא הגבאי של בית-הכנסת כאן. הוא עסקן ציבורי, עובד ברבנות הראשית בתל-אביב. הוא מחזיק בקופה של בית-הכנסת, יש לו חברים ברעיריה. ראיתי אצלו בבית כמה פעמים את סגן ראש-העיר, חיים בסוק, שבא ל-מסיבות".

חיים כהן סיפר, כי נאמר לו במישרד ראש-העיריה שבתיק הבנייה מטפל חיים בסוק, כאשר צילצל לעיריה אחרי כמה ימים, טענו שם כי אינם מוצאים את ה-תיק. "משהו מסריח בעסק הזה", קבע כהן, "אני אגן בגופי על הגן הציבורי שלנו. לא אתן שיהרסו אותו".

אחיו, ברוך, התלונן בקול שבור: "נמר-אס לי מהעיר הזאת ומהמדינה הזאת. כאשר ירסו את הגן אני כבר לא אהיה פה. כל כך שמחתי כשראיתי איך הם נוטעים כאן עצים, עכשיו יש לי הרגשה שיש כאן אלימות רחנית - כל אחד עושה מה שהוא רוצה ולא מתחשב בר-אחרים. קניין ציבורי הופך להיות קניין פרטי בשעה שכולם רוצים שיהיה כאן גן ציבורי. אני עוזב את המדינה הזאת".

לא צריך

טובות

דברי עמוס בובליל עצמו כל ה-עניין חוקי בהחלט. "נכון, החתמתי את התושבים", אמר. "כשהגענו למקום היו פה ערימות אשפה. בני ביקש מראש-העיר בדלת פתוחה לבנות כאן גן. עיר-יית תל-אביב התחייבה בפני מינהל מקר-קני ישראל, שהאדמה שייכת להם, שייב-נו גן אבל ברגע שיוציאו מיכרו על המיגר-רש תפרק העיריה את הגן.

"אני לא החתמתי את התושבים על בניית גן. החתמתי אותם רק שלא יבנו כאן ספסלים כדי לא יעשנו פה חשיש".

"לפני שנה פרסם מינהל מקרקעי יש-ראל מיכרו על המיגרש. חבר שלי, לא חשוב איך קוראים לו, בא לספר לי על כך. קנינו את המיגרש ואנחנו נבנה כאן. הכל חוקי. לגבי השאלה על היחסים שלי עם בסוק אינני מוכן לענות. לגבי עץ השיקמה זה לא ענייני. יש לי רשיון בנייה ואני אבנה".

אשתו של עמוס, רינה בובליל נמוכת הקומה והשמנמנה, עמדה בפתח חצרה, ראשה מוכסה במיטפתח צחורה, וניהלה ויכוח קולני, עם שכנה, בעניין הגן. "איי-מו על ברצח", צעקה. "השכנים פה מקנ-אים בלי לא עשיתי להם שום דבר רע. לא גנבתו ולא לקחתו כסף של אף אחד. אני לא יכולה להגיד מאיפה הכסף לתש-לום על המיגרש. את זה תשאלו את בעלי, אבל קנינו את המיגרש בחסכונוט שלנו.

"בעלי עסקן ציבורי, הוא לא צריך טו-בות של אף אחד. הוא עובד במועצה הדתית ברבנות-הראשית. הוא מפקח על המשיחים על המיסעות.

"מה שקרה זה שהתושבים באו לבעלי וביקשו ממנו לעזור ולסלק את ערימות הובל מהמיגרש, בעלי הלך לדלת פתור-חה בעיריה, והציע שיקימו כאן גן. הוא החתים את התושבים שלא יבנו כאן ספ-סלים בגלל החשיש.

"בשנה שעברה היה מיכרו על המיגר-רש. אז בעלי קנה את זה עם שותף, מרדכי חלפון. הבנים שלי השתתפו בכסף. מה פתאום שבסוק יתעסק בתיק הזה. הוא חבר של בעלי. היה אצלנו במסיבות בר-בית, אבל בסוק לא עשה לנו שום דבר רע.

"בקשר לעץ השיקמה, שמורות הטבע נתנו לנו רשות לחתוך מהענפים. פה יש בניין, לא גן. הבניין זה העסק שלי. העץ זה לא העסק שלי ולא העסק של התוש-בים בשכונה. אם הם כל כך רוצים את העץ הזה, אני מוכנה שהמינהל יחזיר את הכסף ונחזור את המיגרש. רק שיהיה לי שקט מחשכנים".

BOSE

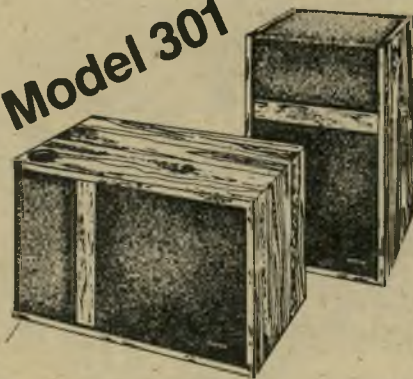
Direct/Reflecting® speaker.

הרמקולים הטובים ביותר בעולם

5 שנים אחריות

תוצרת ארה"ב

Model 301

- * ה-301 מתאים למגבר בעצמה בין R-M-S-75-5.
- * ה-301 פועל בשיטת צליל ישיר ומוחזר.
- * ה-301 מתוכנן ומיוצר ע"י BOSE ארה"ב.
- * ה-301 ניתן להרכבה על הקיר או על מדף הספרים.
- * ה-301 כולל קיר מלאכותי הניתן לחכוונה.
- * ה-301 כולל 5 שנים אחריות ושרות.

מערכות הגברה לבמה: "טל הגברות" BOSE
טל: 456394

נציגים בלעדיים בישראל: סולומי
אלמור סוכנויות יבוא ושוק ע"מ כנר המדינה
רח' באייר 52 תל-אביב טלפון 455938, 455620

זה עתה יצא לאור

"עד כפות הרגלים, ובחזרה"

ספרו החדש של
ארנון הדר

ספר חושפני, נועז, כן, ריאליסטי ו...מבדח.

קעת למכירה בכל חנויות הספרים המובחרות.
להתראות,
הוצאת "תמוז", תל-אביב

עשה למעורך!

היה איכפתניק
ולא פלגמטניק

פעל לשיפור איכות החיים
שלך ע"י דוגמא אישית
בנימוס, התחשבות בזולת,
שמירה על הנקיין,
סבלנות ועוד ...

נשמח לשמוע ממך

אורחים למען איכות חיים
ת.ד. 1097 גבעתיים

ערבי צעירים במועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5 תל-אביב,
טל' 297263

יום ג', 12.2.80
שתי דיעות
על ציונות אחרת
בהשתתפות:
ד"ר יגאל עילם
ד"ר וולף ארליך
מנחה: תמר גוז'נסקי

המועדון פתוח בימי ג'
התוכניות מתחילות בל-בשר
המועדון פתוח משעה 8.30 בערב.